

Zajímavosti o Bubenci

Dnešní název Bubeneč je nejspíš založen na německé výslovnosti (*Bubentsch*) českého Vovenec[4] nebo odvozen od názvu blízké obce Bubny (dnes součást katastru Holešovic). Bubeneč, původně nazývaný **Přední Ovenec** (*Zadní Ovenec* byl názvem vsi na místě dnešní městské části Troja), je poprvé připomínán roku 1197. Dne 26. října 1904 získala obec Bubeneč status města a zároveň jí byl udělen i městský znak. Privilegium na používání znaku však Bubeneč obdržel až 17. února 1905

V letech 1904-1921 byl tedy Bubeneč městem; 1922 pak byl připojen k Praze XIX. Od roku 1960 je součástí Prahy 6 a Prahy 7.

Bubeneč má rozlohu 4,44 km² (před úpravami katastrálních hranic v roce 1945 byla rozloha 4,19 km²) a svou velikostí se řadí na 49. místo mezi všemi 112 pražskými katastry (od největšího po nejmenší).

Území je rozděleno mezi městskou část Praha 6, kam patří 48% plochy (213 ha), a městskou část Praha 7, kde se nachází 52% plochy (231 ha).

Nadmořská výška celého katastru se pohybuje mezi 180 a 225 metry nad mořem.

216,242 m.n.m. - Puškinovo náměstí 11/584

217,546 m.n.m. - náměstí Svobody 2/930

Počet obyvatel kupodivu klesal, od roku 2008 se snad už zvyšuje

	Praha 6	Praha 7	CELKEM
poč. obyv. 1.3.1950	25.467	10.915	36.382
1. 3.1961	26.596	12.525	39.121
1.12.1970	23.876	11.077	34.953
1.11.1980	20.198	9.462	29.660
3.3.1991	17.489	7.926	25.415
1.1.1999	16.177	7.206	23.383
1.1.2000	16.001	7.036	23.037
1.3.2001	15.600	6.696	22.296
2004			22.135
1.1.2008			23.207

1. Náměstí Svobody

Přehled názvů **náměstí Svobody**:

- 1924-1933 náměstí Národní obrany

- 1933-1940 Dürichovo náměstí

Josef Dürich (1847-1927), český politik, poslanec za staročeskou a od roku 1907 za agrární stranu, za 1. světové války pracoval v zahraničním odboji v Paříži, později v Rusku, kde se pokusil vytvořit druhé centrum odboje

- 1940-1945 Scharnhorstovo náměstí / Scharnhorst-Platz

- Gerhard Johann David von Scharnhorst (1755-1813), pruský generál, stoupenec spojeneckví s Ruskem, po porážce Pruska Napoleonem reorganizoval v roce 1808 armádu

- 1945-1947 Dürichovo náměstí

- od roku 1947 náměstí Svobody *na oslavu svobody československého státu po 2. světové válce*

Památník padlých československých letců v letech 1939-1945. Byl odhalen 12. května 1995. Centrální skulptura symbolizuje zlomená křídla. Na mramorových deskách po stranách si návštěvník může přečíst jména všech 546 československých letců, kteří zahynuli v bojích.

Škola postavena 1931.

Lidová knihovnička ve velikosti telefonní budky.

2. Vlevo ulice Terronská

Přehled názvů ulice **Terronská**:

- 1925-1940 Terronská

- 1940-1945 Bedřicha Velikého / *Friedrichstrasse*

- 1945-1952 Terronská

- 1952-1990 A. A. Ždanova

- od roku 1990 Terronská

- Terron - ves ve Francii, východně od Remeše, místo bojů československých legií, koncem října 1918 zde bojoval 21. střelecký pluk, kterému se podařilo udržet své pozice i přes těžké ztráty několika set mrtvých

- **Friedrich II. der Grosse - Veliký (1712-1786)**, pruský král v letech 1740-1786, výbojný junkerský panovník, za cenu mnoha válek získal Prusku většinu Slezska
- **Andrej Alexandrovič Ždanov (1896-1948)**, sovětský stranický a státní činitel, od roku 1930 člen Nejvyššího sovětu SSSR, zabýval se zejména ideologickými otázkami

29. října 1968 byl do rady NVP předložen návrh na přejmenování A. A. Ždanovy na ulici Švabinského (Max Švabinský bydlel v domě na rohu Terronské a náměstí Interbrigády) s tím, že toto přejmenování požadují občané z místa bydliště a také stranické a státní orgány přejmenování doporučily. Návrh byl však vyřazen z pořadu jednání a přejmenování se neuskutečnilo.

Zrušené kino Orlík, pak kolej J.Dimitrova (Dimitrovova kolej), dnes **kolej Orlík - J.Dimitrov revolucionář a bojovník komunistického hnutí**. Známý je také díky aféře požáru budovy Říšského sněmu v Berlíně v roce 1933, neboť byl ze zapálení budovy parlamentu obviněn a sám se také před lipským tribunálem obratně hájil.

3. Sukova ulice

Přehled názvů ulice **Sukova**:

- 1924-1931 před postavením škol součást náměstí Národní obrany
- 1931-1940 Sommská
- 1940-1945 Hoferova / *Andreas Hofer-Strasse*
- 1945-1952 Sommská
- od roku 1952 Sukova
- **Somme** - řeka v severní Francii, od července do listopadu roku 1916 se zde odehrála největší a nejkrvavější bitva 1. světové války
- **Andreas Hofer (1767-1810)**, tyrolský lidový vůdce, s podporou arcivévodý Jana Habsburského vedl roku 1809 povstání v Tyrolsku proti bavorské vládě dosazené Napoleonem, stal se regentem země, po porážce Rakouska Francii byl popraven
- **Josef Suk (1874-1935)**, český skladatel a houslista, člen Českého kvarteta

4. Ulicí Zikmunda Wintera a její pokračování

- a) vpravo ulice **Charlese de Gaulla** (od Sukovy ulice po nám. Interbrigády)
- b) vlevo **Ronalda Reagana** (od Bubenečské k Pelleově).

5. Kolem ulice Uralská, která vede na Puškinovo náměstí

Přehled názvů ulice **Uralská**:

- 36- 1925-1940 Uralská
- 1940-1945 Marie Terezie / *Maria Theresia-Strasse*
- od roku 1945 Uralská
- **Ural** - pohoří v Rusku dlouhé 2000 km, místo působení československých legií
- **Marie Terezie (1717-1780)**, česká a uherská královna, rakouská císařovna z rodu Habsburků, byla jedinou vládnoucí ženou na českém trůně, za její vlády (1740-1780) byly provedeny správní, hospodářské a sociální reformy

Puškinovo náměstí čili Ural

Přehled názvů **Puškinova náměstí**:

- 1925-1940 Uralské náměstí
- 1940-1945 náměstí Marie Terezie / *Maria Theresia-Platz*
- 1945-1952 Uralské náměstí
- od roku 1952 Puškinovo náměstí
- **Ural** - pohoří v Rusku dlouhé 2000 km, místo působení československých legií
- **Marie Terezie (1717-1780)**, česká a uherská královna, rakouská císařovna z rodu Habsburků, byla jedinou vládnoucí ženou na českém trůně, za její vlády (1740-1780) byly provedeny správní, hospodářské a sociální reformy
- **Alexandr Sergejevič Puškin (1799-1837)**, ruský básník, prozaik a dramatik, zakladatel nové ruské literatury, představitel romantismu

6. Nová ulice Ronalda Reagana

Dříve jeden konec ulice Zikmunda Wintera (kolem residence USA), nová výstavba 12Lofts Bubeneč, ulice Ronalda Reagana od roku 2011

7. Původní školy (základní a hudební) v ulici Pelléově

Přehled názvů ulice **Pelléova**:

- 1901-1925 Svatojiřská
- 1925-1940 Pelléova
- 1940-1945 generála Roettiga / *General Roettig-Strasse*
- 1945-1951 Pelléova
- 1951-1992 Majakovského
- od roku 1992 Pelléova

- **Svatojiřská** - název podle kláštera sv. Jiří na Pražském hradě, který v Bubenči vlastnil pozemky
- **Maurice César Joseph Pellé** (1863-1924), francouzský generál, organizoval vznik československé armády
- **Wilhelm Fritz von Roettig** (?-1939), generál policie, důstojník nacistické armády
- **Vladimír Vladimirovič Majakovskij** (1893-1930), ruský básník a dramatik, futurista, působil i jako filmový herec a scénárista

8. Hřiště Českomalínská x Bubenečská (původně dvě ulice, druhá Slovanská)

Zmizelo. Velký komplex ruských škol

Přehled názvů ulice **Českomalínská**:

1907-1925 Nad struhou (podle polohy ulice)

- 1925-1940 Na Magistrále
- 1940-1945 prince Evžena / *Prinz Eugen-Strasse*
- 1945-1951 Na Magistrále
- od roku 1951 Českomalínská
- 1907-1927 Na vinici (podle polohy ulice)
- po roce 1927 ulice Na vinici spojena s ulicí Na Magistrále

- **Magistrála** - železniční trať v asijské části Ruska, po uzavření německo-sovětského míru v Brestu Litevském v březnu 1918 opustily československé jednotky na základě dohody se sovětskou vládou Ukrajinu a byly přepravovány po magistrále do Vladivostoku, jejich postup byl však zdržován a koncem května došlo k jejich přepadení

- **Evžen František**, princ savojský a carignanský, hrabě ze Soissons (1663-1736), rakouský vojevůdce a politik francouzského původu, jeden z největších vojevůdců konce 17. a počátku 18. století, v době obou světových válek byl připomínán jako historický vzor německého či rakouského vojáka

- **Český Malín** - ves na Volyni v severozápadní části Ukrajiny založená českými vystěhovalci a vypálená 13. července 1943 nacisty

Původně zde byly dvě ulice, Nad struhou (úsek mezi Goetheho a Bubenečskou) a Na vinici (mezi Bubenečskou a Krupkovým náměstím). Obě vznikly v roce 1911. Po roce 1927 byla ulice Na vinici spojena s ulicí Na Magistrále.

9. Přes ulici Schwaigerovu na Krupkovo náměstí kolem restaurace Na Štrozoku

Přehled názvů ulice **Schwaigerova**:

- 1892-1920 Dolejší náměstí (podle polohy)
- 1920-1935 Dolní náměstí
- 1935-1940 Schwaigerovo náměstí
- 1940-1945 Schwaigerovo náměstí / *Schwaigerplatz*
- 1945-1988 Schwaigerovo náměstí
- od roku 1988 Schwaigerova
- **Hanuš Schwaiger** (1854-1912), český malíř a grafik, profesor AVU, tvořil v duchu historismu 19. století, bydlel v domě čp. 59 v dnešní Schwaigerově ulici

Přehled názvů **Krupkova náměstí**:

- 1901-1907 U kostela (podle kostela Sv. Gotharda, který na náměstí stojí)
- 1907-1940 Kostelní náměstí
- 1940-1945 Kostelní náměstí / *Kirchenplatz*
- 1945-1947 Kostelní náměstí
- od roku 1947 Krupkovo náměstí

- **František Krupka** (1884-1942), kněz, od roku 1912 působil v Bubenči, kde se stal v roce 1922 farářem

- **Ernest Denis** (1849-1921), francouzský historik a slavista, profesor pařížské Sorbony, v letech 1872-1875 pobýval v Praze

Náměstí existovalo již v 19. století. Tehdy ještě nemělo oficiální pojmenování, kronikář Vacek pro něj však užil jména Horní náměstí. Adresář královského hlavního města Prahy a sousedních obcí z roku 1892 zmiňuje názvy dva: Hořejší náměstí a Před kostelem. Ve 20. a 30. letech 20. století se souběžně objevoval také název Denisovo náměstí. (viz např. Plán hlavního města Prahy z roku 1928 od nakladatel A. Storch a či Stehlíkův historický a orientační průvodce z roku 1929). Není bohužel známo do jaké míry a v jakém období se druhé jméno užívalo a jak k duplicitě názvu došlo.

Na Slamníku či Na Štrozoku. *Obnoveny jarní slavnosti ke 100. výročí Bubenče městem.*

Kostel sv. Gotharda. *Farní kostel sv. Gotharda byl postaven v klasicistním slohu v roce 1801*

Obchodní akademie.

10. Sibiřské náměstí

Výstavní pavilón obchodního zastupitelství SSSR z let 1972-1975. Ocelový skelet s cihlovými dozdívkami a ploše 500 m² navrhli arch. Vratislav Růžička, Boris Rákosník a Vladimír Mošna. Nějaký čas Muzeum VETERAN CAR ŠTANGL, dnes ruský kostel.

Přehled názvů **Sibiřského náměstí**:

- 1925-1940 Sibiřské náměstí
- 1940-1945 Ošperské náměstí / *Aspernplatz*
- od roku 1945 Sibiřské náměstí

- **Sibiř** - území v asijské části Ruska od Uralu k pohořím u Tichého oceánu a od pobřeží Severního ledového oceánu do střední Asie, místo působení československých legií
- **Aspern** (Aspry, Ošpra) - vesnice v Dolním Rakousku na levém břehu Dunaje nedaleko Vídně, 21. a 22. května 1809 zde došlo k bitvě mezi Francouzi a Rakušany, kteří pod vedením arciknížete Karla zvítězili
První domy zde byly postaveny v roce 1907. Tehdy se náměstí jmenovalo Hlávtkovo (Josef Hlávka, 1831-1908, architekt, stavitel a největší český mecenáš). Pravděpodobně po roce 1914 přijalo název Kubíkovo náměstí (Raimund Kubík, 1847-1914, majitel papírny v Císařském mlýně a v letech 1886-1912 starosta Bubenče). V roce 1925 bylo úředně pojmenováno náměstím Sibiřským.

11. Ulice Heineho

Bývalý školní pozemek dnes vilky a na rohu Syrské vyslanectví

Přehled názvů ulice Heineho:

- 1925-1940 Hřebíkova

- 1940-1945 Laudonova / Laudonstrasse

- 1945-1952 Hřebíkova

- od roku 1952 Heineho

- **Antonín Hřebík** (1880-1918), záložník 28. pluku rakouské armády, v roce 1915 byl zajat na ruské frontě, v roce 1918 padl do rukou Maďarů, byl souzen za dezerci a 6. června 1918 v Jekatěrinoslavi oběšen, přestože nejsou doklady o tom, že v zajetí vstoupil do československého vojska, je úředně považován za legionáře

- **Gideon Ernst von Laudon** (1717-1790), rakouský vojevůdce skotského původu, v roce 1789 dobyl Bělehrad

- **Heinrich Heine** (1797-1856), německý básník, prozaik a publicista, psal převážně lyrické básně, dále stati o umění a rozbory německé kultury a francouzské společnosti

Ulice začala vznikat již kolem roku 1906. Tehdy se jí říkalo Za dvorem, a to podle Bučkova dvora čp. 6, který stál v místě dnešního výstavního pavilonu (čp. 1054) na Sibiřském náměstí.

12. Park Williho Brandta (od roku 2011), dříve označován Ve Struhách, část vřbových Bučkových sadů,

Pomník Williho Brandta

Willie Brandt starosta Západního Berlína, později spolkový kancléř Západního Německa, nositel Nobelovy ceny míru z roku 1971

Bezejmený potok

Dodnes existující malý bezejmenný potok, který pramení v rokli pod ulicí Na Marně a lemuje Chittussiho ulici, ústí u "Sanatoria dr. Kramera pro nervosní", od roku 1996 LDN Bubenec (Společnost Interna Co. s.r.o. Chittussiho 1), z pravé strany do Dejvického potoka (z Veleslavína, přes Vokovice a Dejvice přes dnešní ulice Na Rozdíl a U dejvického rybníčku, Zavadilovou ulicí do oblasti starých Dejvic, Evropskou ulicí směrem do Bubenče. V Bubenči tekl přes dnešní náměstí Interbrigády, Maďarskou a Mlýnskou ulicí k Císařskému mlýnu, kde se vléval do vltavského ramene).

13. Strnadova vila v ulici Na Marně

Architekt: Josef Gočár, původní vlastník podnikatel Strnad

Sloh: [purismus](#), výnamná zimní zahrada po přestavbě zanikla

1925 - 1926

Dnes Mongolské vyslanectví

Přehled názvů ulice Na Marně:

- 1930-1940 Na Marně

- 1940-1945 Memelská / Memelstrasse

- 1945-1952 Na Marně

- 1952-1992 Korejská

- od roku 1992 Na Marně

- **Marna** - řeka na severovýchodě Francie, 5. května 1914 se zde rozpoutala jedna z velkých bitev 1. světové války, která zastavila postup německých armád ve Francii a válka pohyblivá se změnila v zákopovou

- **Memel** (Klajpeda) - město v Litvě, přístav u Baltského moře, leží na území bývalého východního Pruska, před válkou zde Němci tvořili téměř polovinu obyvatelstva

- **Korejská lidově demokratická republika** - stát ve východní Asii na severu Korejského poloostrova

14. Sousedství Parku Williho Brandta, Rooseveltova 166/10

Zbořena vila. Záměr postavit „Bytový dům Bubenec Gardens“. Nějak se nepodařilo.

15. Rooseveltova 12 x Českomalínská

Vystavěna Bytový komplex "Rezidence Rooseveltova".

Základní škola Emy Destinové

Přehled názvů ulice Rooseveltova:

- 1911-1940 Bučkova

- 1940-1945 Radeckého / Radetzky-Strasse

- 1945-1947 Bučkova
- od roku 1947 Rooseveltova
- **Josef Ignác Buček z Heraltic** (1741-1812), český národohospodář, botanik, právník, univerzitní profesor politických věd a hospodářství, cenzor politických a zahraničních spisů, roku 1810 byl povýšen na rytíře, od roku 1786 majitel statků v Ovenci (čp. 1 a 6) a zakladatel sadů u Podbabské silnice
- **Jan Josef Václav Radecký z Radče** (1766-1858), český hrabě, rakouský polní maršál, účastník napoleonských válek, podílel se na vojenských reformách
- **Franklin Delano Roosevelt** (1882-1945), americký státník, od roku 1933 prezident USA, vystupoval proti izolacionismu, za 2. světové války prováděl politiku protifašistické koalice

16. Ulice Charlese de Gaulla (od rohu Sukovy ulice k náměstí Interbrigády)

Přehled názvů ulice **Charlese de Gaulla**:

- 1925-1940 Na Piavě
- 1940-1945 Hötzenendorfova (Pruská) / Conrad von Hötzenendorf-Strasse (Preußischestrasse)
- 1945-1952 Na Piavě
- 1952-1990 J. M. Sverdlova
- od roku 1990 Charlese de Gaulla
- **Piava** - řeka v severní Itálii, na konci 1. světové války v letech 1917-1918 zde Italové zastavili s podporou Spojenců rakousko-uherskou ofenzívu
- **Prusko** - bývalý německý stát, který vznikl v roce 1618, od roku 1701 byl královstvím
- **Franz Conrad von Hötzenendorf** (1852-1925), rakousko-uherský polní maršál, reorganizátor rakousko-uherské armády
- **Jakov Michailovič Sverdlov** (1885-1919), sovětský stranický a státní činitel, jeden z hlavních organizátorů říjnové revoluce
- **Charles André Joseph Marie de Gaulle** (1890-1970), francouzský generál a státník, v letech 1959-1969 francouzský prezident

17. náměstí Interbrigády

Pod Interbrigádou Vietnamská 8

Čtveřice vil za školou na náměstí Interbrigády byla postavena v meziválečném období, Vietnamská č. 8 je vila vlevo. Zbouraná a přestavěna na Vila Verde ???

Přehled názvů **náměstí Interbrigády**:

- 1937-1940 náměstí generála M. Janina
- 1940-1945 Ziethenovo náměstí / Ziethenplatz
- 1945-1951 náměstí generála Janina
- od roku 1951 náměstí Interbrigády
- **Pierre Thiébault Charles Maurice Janin** (1863-1937), francouzský generál, vrchní velitel československého vojska za 1. světové války, od roku 1918 hlavní velitel všech spojeneckých vojsk v Rusku
- **Hans Joachim von Ziethen** (1699-1786), generál jízdy v pruské armádě
- **Interbrigády** - jednotky zahraničních dobrovolníků, které bojovaly jako součást španělské republikánské armády proti Frankovým pučistům a fašistickým interventům za občanské války ve Španělsku v letech 1936-1939

Škola Antonína Čermáka

Přehled názvů ulice **Antonína Čermáka**:

- 1906-1940 U hřbitova (podle polohy ulice vedoucí kolem hřbitova Bubeneč)
- 1940-1945 U hřbitova / Friedhofsstrasse
- 1945-1994 U hřbitova
- od roku 1994 Antonína Čermáka
- **Antonín Čermák** (1874-1933), česko-americký podnikatel, politik a veřejný činitel, v dětství se s rodiči vystěhoval do USA, v roce 1931 zvolen starostou Chicaga, v roce 1933 v Miami zasažen kulkou atentátníka určenou prezidentu Rooseveltovi
- Ulice Antonína Čermáka** vznikla dříve, než v roce 1906, kdy byla úředně pojmenována. Její dolní části se na přelomu 19. a 20. století říkalo V(e) struhách. Ukazatel domů v královském hlavním městě Praze a v obcích sousedních z roku 1907 pro úsek mezi Chittussiho a Goetheho používá také název Bendlova (shodně jako pro souběžnou část ulice Maďarské).

Park Lázáro Cárdenase.

Busta mexického politika **Benita Juaréze**

socha latinskoamerického národního hrdiny Simóna Bolívara (1783-1830), darovaná vládou a lidem Venezuely

Pomník maršálovi I. S. Koněvovi (1897-1973)

18. Přes ulici Někrasovu a "Lotyšák" do Rooseveltovy

Přehled názvů ulice **N. A. Někrasova**:

- 1930-1940 Setniny Nazdar
- 1940-1945 Lützowských / Lützower-Strasse
- 1945-1952 Setniny Nazdar
- od roku 1952 N. A. Někrasova
- **Rota Nazdar** - první československá dobrovolnická jednotka ve Francii, vznikla v srpnu 1914 a tvořilo ji přes 300 dobrovolníků, po bojích v květnu 1915 přestala v důsledku ztrát existovat
- **Lützowští** - příslušníci nejznámější dobrovolnické jednotky osvobozené války v letech 1813-1814, jednotku vytvořil pruský důstojník Ludwig Lützow
- **Nikolaj Alexejevič Někrasov (1821-1877)**, ruský básník, vydavatel časopisu *Sovremennik*, kolem kterého se soustředil kruh pokrokových spisovatelů, v jeho poezii převládají občanské a sociální motivy

Přehled názvů ulice **Lotyšská**:

- 1928-1940 Lotyšská
 - 1940-1945 Lotyšská / Lettische Strasse
 - od roku 1945 Lotyšská
 - **Lotyšsko** - stát v severovýchodní Evropě u Baltského moře
- Setkat se můžeme také s názvem Lotyšské náměstí (Lotyšák). Ve skutečnosti se jedná pouze o vnitroblok domů, který je otevřen do Lotyšské ulice.
- Zkušebna Dejvického divadla

19. Ulice Jugoslávských partyzánů

Přehled názvů ulice **Jugoslávských partyzánů**:

- do roku 1911 Podbabská silnice
 - 1911-1928 Komenského
 - 1928-1934 Podbabská
 - 1934-1940 Krále Alexandra
 - 1940-1945 Letecká / Fliegerstrasse (podle letectva nacistické Třetí říše)
 - 1945-1947 Krále Alexandra
 - 1947-1948 Titova
 - od roku 1948 Jugoslávských partyzánů
 - **Jan Amos Komenský (1592-1670)**, český pedagog, teolog, humanistický spisovatel a filozof, polyhistor a reformátor, biskup Jednoty bratrské, zakladatel moderní pedagogiky
 - **Alexandr I. Karadjordjevič (1888-1934)**, od roku 1921 jugoslávský král, v roce 1929 nastolil vojenskou monarchistickou diktaturu, byl zabit v roce 1934 při atentátu v Marseille
 - **Josip Broz Tito (1892-1980)**, jugoslávský politik a státník, představitel jugoslávského komunistického hnutí, od roku 1953 prezident
 - **Jugoslávští partyzáni** - významná složka jugoslávského odboje proti nacistické okupaci v letech 1941-1945
- V místech dnešní ulice Jugoslávských partyzánů vedla od 17. století Velvarská silnice, která začínala již u Prašného mostu a pokračovala přes Vítězné náměstí k Podbabě a dále. V 19. století se této silnici říkalo Podbabská. V roce 1911 byla rozdělena na tři části. Část od Prašného mostu na Vítězné náměstí byla nazvána Svatovítskou, část od Vítězného náměstí ke křižovatce s ulicí Pod Juliskou Komenského a zbytek silnice na sever Podbabská. V roce 1928 byla Komenského spojena s Podbabskou. V roce 1934 byl opět vyčleněn úsek od Vítězného náměstí ke křižovatce s ulicí Pod Juliskou. V roce 1958 byla ulice Jugoslávských partyzánů od křižovatky s ulicí Pod Juliskou zkrácena k ulici Čínská a vzniklo náměstí Družby. To bylo zrušeno v roce 1990.

20. Centrem Bubenče a Dejvic je Vítězné náměstí, zde hranice Bubenče a Dejvic

Přehled názvů **Vítězného náměstí**:

- 1925-1940 Vítězné náměstí
- 1940-1945 náměstí Branné moci / Platz der Wehrmacht
- 1945-1947 Vítězné náměstí
- 1947-1952 náměstí Dr. Edvarda Beneše
- 1952-1990 náměstí Říjnové revoluce
- od roku 1990 opět Vítězné náměstí
- **Vítězné náměstí** - jméno na počest vítězného boje československého lidu za národní samostatnost v roce 1918
- **Branná moc** - souhrn všech ozbrojených sil a prostředků, které tvoří branný potenciál státu, v tomto případě myšlena branná moc německé říše
- **Dr. Edvard Beneš (1884-1948)**, národně socialistický politik, spolupracovník T. G. Masaryka, ministr zahraničí, od roku 1935 československý prezident, jeden z vůdců I. odboje a představitel II. odboje
- **Velká říjnová socialistická revoluce (VŠSR)** - převrat uskutečněný v Rusku v roce 1917 pod vedením bolševické strany v čele s V. I. Leninem

21. Přes ulici Československé armády

Přehled názvů ulice **Československé armády**:

- 1911-1940 Dra Albína Bráfa

- 1940-1945 Albína Bráfa / *Albin Bráf-Strasse*
- 1945-1947 Albína Bráfa
- 1947-1950 Eisenhowerova
- od roku 1950 Československé armády
- **Albín Bráf (1851-1912)**, staročeský politik, národohospodář, profesor, v letech 1883-1895 poslanec českého sněmu
- **Dwight David Eisenhower (1890-1969)**, americký generál, politik, velitel spojeneckých vojsk za 2. světové války, v letech 1953-1961 prezident USA

22. Přes ulici Na hutích

Přehled názvů ulice **Na hutích**:

- 1925-1940 Na hutích
- 1940-1945 Fichteova / *Fichtestrasse*
- od roku 1945 Na hutích
- **Na hutích** - starý pomístní název nepřesně odvozený z německého "Ziegelhütte" - česky cihelna (další význam slova "hütte" je hut'), cihelna bývala od konce 18. století do roku 1910 přibližně v místech dnešního domu čp. 36 na rohu ulic Dejvická 40 a Kyjevská 7
- **Johann Gottlieb Fichte (1762-1814)**, německý filozof, profesor na univerzitě v Jeně a Berlíně, představitel německé klasické filozofie, jeho jednotlivé myšlenky byly zneužívány fašismem
- V letech 1911-1925 nesla pojmenování Na hutích ulice Dejvická.

23. Ulice Dejvická paradoxně část v Bubenči

Přehled názvů ulice **Dejvická**:

- 1911-1925 Na hutích
- 1925-1940 Dejvická
- 1940-1945 Dejvická / *Dewitzer-Strasse*
- 1945-1947 Dejvická
- 1947-1950 Montgomeryho
- od roku 1950 Dejvická
- **Na hutích** - starý pomístní název nepřesně odvozený z německého "Ziegelhütte" - česky cihelna (další význam slova "hütte" je hut'), cihelna bývala od konce 18. století do roku 1910 přibližně v místech dnešního domu čp. 36 na rohu ulic Dejvická 40 a Kyjevská 7
- **Bernard Law Montgomery (1887-1976)**, britský polní maršál a šlechtic, v letech 1944-1945 velitel angloamerických sil ve Francii, 1945-1946 velitel britské okupační zóny v Německu

a) Nové divadlo Semafor od roku 2005

sál 25×17,5 metru zaujímal obě podzemní podlaží, šlo o někdejší tančírnu *Globus* v podzemních prostorách obytného domu z roku 1929 (nepoužívané od padesátých let 20. století) na Dejvické třídě 27 (čp. 688). Rekonstrukce za 45 miliónů korun.

b) Nové divadlo Špejbla a Hurvínka ze starého kina Svornost a lavička Špejbla a Hurvínka

Divadlo získalo své působiště v původně víceúčelovém suterénním sále bubenečské Svornosti - domě na nároží dnešních ulic Dejvické a Kyjevské, který byl postaven v l. 1922-23. V tomto sále fungoval biograf Svornost patrně od roku 1933, sál byl několikrát přestavěn. Divadlo zde působí od roku 1995, rekonstrukce v sezoně 2009 do března 2010. Za rekonstrukci městská část zaplatila 133 milionů korun.

V divadle vystavena část z 800 historických loutek divadla.

24. Ulicí Kyjevská na náměstí koňů (mezi Wuchterlovou dříve Kujbyševovou a Kafkovou bez názvu)

Přehled názvů ulice **Kyjevská**:

- 1925-1940 Kyjevská
- 1940-1945 Arndtova / *Arndtstrasse*
- od roku 1945 Kyjevská
- **Kyjev** - hlavní město Ukrajiny na řece Dněpr, v srpnu 1916 zde byla podepsána dohoda mezi představiteli skupin zahraničního odboje, kterou vypracoval M. R. Štefánik
- **Ernst Moritz Arndt (1769-1860)**, německý spisovatel a publicista, působil jako učitel, vystupoval pro sjednocení Němec

Wuchterlova ulice je už v Dejvicích

dříve Kujbyševova

od roku 1990 Wuchterlova

- **Valerian Vladimirovič Kujbyšev** - bolševický revolucionář a sovětský politik, v roce 1917 se podílel na ustanovení

bolševické moci v Samaře

- Josef Wuchterle 1914 zakladatel v Kyjevě dobrovolné vojenské organizace tzv. Česká družina, která se stala zárodkem budoucí československé armády. Mezi zakladatelské osobnosti

Dominantou prostoru mezi oběma ulicemi je budova Husova sboru spolu s mírně předstupující 42 m vysokou věží. Objekt byl postaven v letech 1925-1926 podle projektu arch. Jiřího Stibrála.

Středem prochází asi 3 m široký koridor, překlenutý dvěma můstky, kde protéká voda a dno tvoří oblázky. Brod má šest kamenných polí a pět při zemi osvětlených vodních přepadů. Třešničkou na pomyslném dortu jsou velice zdařilé bronzové plastiky tří koní v takřka životní velikosti, dílo výtvarníka Michala Gabriela. Dva z nich jdou brodem, třetí jde mimo. Má tak být znázorněno, že tudy v minulosti vedla formanská cesta. Sochy koní jsou provedeny v masivu a tak se jich lze dotýkat, ale na nich i sedět. Zkompleťované dílo bylo slavnostně odevzdáno veřejnosti začátkem května 2008.

Byla vypsaná soutěž na jméno náměstí, zatím nerozhodnuto.

25. Bachmačské náměstí a nádraží Dejvice už Dejvice

Přehled názvů

- vznik v roce 1925 Bachmačské
- 1940-1945 Blücherovo náměstí
- 1945-1952 Bachmačské náměstí
- 1952-1992 náměstí A.V. Suvorova.
- 1992 Bachmačské náměstí

-Bachmač je město na Ukrajině, severovýchodně od Kyjeva, pro českou historii význačné tím, že 8.-13. března 1918 zde bojovaly českoslovenští legionáři proti rakouské a německé armádě. VG

-Gebhard Leberecht von Blücher (1742-1819) byl pruským maršálem a proslavil se v napoleonských válkách. Svým dílem přispěl k porážce Napoleona u Lipska a u Waterloo.

-Alexander Vasiljevič Suvorov (1729-1800) byl slavným ruským vojevůdcem. Generalissimus celého ruského vojska Suvorov pobýval jako vzácný host i v Praze v době od 20. prosince 1799 do 28. ledna 1800. V roce 1992 se náměstí vrátil jeho původní název, Bachmačské.

V prostoru náměstí je park. Zde byl umístěn tzv. Husův kámen s nápisem 1415-1915. Stalo se tak u příležitosti pětistého výročí jeho mučednické smrti. Mistr Jan Hus

Dejvické nádraží. To vzniklo původně jako koncová stanice koněspřežné dráhy z Lán do Prahy. V roce 1873 došlo k jeho celkovému rozšíření. V této souvislosti byla vystavěna i nová provozní, přijímací a obytná budova, které slouží svému účelu dodnes. Součástí budovy je rovněž prezidentský salónek, zřízený v roce 1937, se samostatným vstupem z ulice. Výhodou Dejvického nádraží je jeho těsné sousedství se stanicí metra trasy A - Hradčanská.

26. Ulice Václavkova na Dejvickou a Bruska

Restaurace Bruska, dříve dále i kino Bruska, dnes kino neexistuje = obchod. Brána Bruska nebo také Bruská brána (dnes Písecká), součást pražských barokních hradeb, vinice na stráních Hradčan, návrší nad potokem, ale hlavně potok, jenž už v nejstarších pramenech nese jméno Bruska nebo Brusnice.

Další okolní ulice

Přehled názvů ulice **Národní obrany**:

- 1925-1940 Národní obrany
 - 1940-1945 Kleistova / Kleiststrasse
 - od roku 1945 Národní obrany
 - **Ewald von Kleist (1715-1759), německý básník, důstojník, roku 1741 se účastnil pruského obléhání Prahy**
- Ulice pojmenována podle budovy Ministerstva národní obrany (čp. 471), která byla roku 1924 v ulici postavena.**

Přehled názvů ulie **V. P. Čkalova**:

- 1920-1925 Žižkova
- 1925-1940 Dostálůva
- 1940-1945 Steinova / *Freiherr vom Stein-Strasse*
- 1945-1952 Dostálůva
- od roku 1920 V. P. Čkalova
- **Jan Žižka z Trocnova a Kalicha (1360-1424), český válečník, vrchní hejtman táboritů a sirotků, nejvíce se stal**

známým na samém sklonku svého života, kdy se postavil na stranu husitů a stal se jejich vojevůdcem

- **Václav Dostál** (1888-1915), inženýr, důstojník československých legií za 1. světové války ve Francii - konkrétně rotý Nazdar, v srpnu 1914 vstoupil do Cizinecké legie, padl v bitvě u Arrasu

- **Hermann Stein** (1854-1927), německý generál a pruský ministr války, proslul svými situačními zprávami ze západních bojišť 1. světové války pro denní tisk

- **Valerij Pavlovič Čkalov** (1904-1938), sovětský letec, jako zkušební pilot zalétal 70 typů letounů, proslul dílkovým letem bez mezipřistání z Moskvy do Vancouveru, hrdina SSSR

Přehled názvů ulice **Jilemnického**:

- 1925-1940 Kazaňská
- 1940-1945 Generála Krausse / *General Krauss-Strasse*
- 1945-1952 Kazaňská
- od roku 1952 Jilemnického

Přehled názvů ulice **Verdunská**

- 1925-1940 Verdunská
- 1940-1945 Námořnická / *Marinestrasse*
- 1945-1952 Verdunská
- 1952-1991 Thälmannova
- od roku 1991 Verdunská
- **Verdun** - město a pevnost v severovýchodní Francii, kde byly za 1. světové války vedeny těžké boje, od února do září 1906 zde padlo přes milion vojáků
- **Námořnická** - název připomínající německé námořnictvo
- **Ernst Thälmann** (1886-1944), činitel německého a mezinárodního dělnického hnutí, člen německé sociální demokracie, od roku 1920 předseda Komunistické strany Německa, zavražděn v koncentračním táboře Buchenwald

Přehled názvů ulice **Eliášova**:

- 1911-1925 Ruská
- v roce 1925 ulice Ruská spojena s Jiráskovou ulicí
- 1911-1940 Jiráskova
- 1940-1945 Jiráskova / *Jirásek-Strasse*
- 1945-1947 Jiráskova
- 1947-1951 Eliášova
- 1951-1991 Pohraniční stráž
- od roku 1991 Eliášova
- **Rusko** - největší země světa zahrnující značnou část východní Evropy a téměř celou severní Asii
- **Alois Jirásek** (1851-1930), český prozaik a dramatik, svou tvorbu zaměřil na zobrazení českých dějin, především husitství a pobělohorskou a obrozeneckou dobu
- **Pohraniční stráž** - vojensky organizovaná součást ozbrojených sil k ochraně státních hranic zřízená v roce 1951 zákonem o ochraně státních hranic, byla podřízena Ministerstvu vnitra
- **ing. Alois Eliáš** (1890-1942), český generál, za 1. světové války důstojník československých legií, od dubna 1939 předseda protektorátní vlády, v roce 1941 byl zatčen a odsouzen za odbojovou činnost, v roce 1942 byl popraven
- Dnešní Eliášovu tvořily původně dvě samostatné komunikace. V Bubenči to byla ulice Jiráskova (od Jaselské k Puškinovu náměstí) a na dejvickém katastru ulice Ruská (od Dejvické po Jaselskou). Kolem roku 1911 bylo ovšem pro nově vznikající Jiráskovu ulici používáno nějakou dobu pojmenování Ruská. V roce 1925 byly obě komunikace spojeny v jednu ulici pod názvem Jiráskova.

Nadmořská výška nivelačních bodů Zeměměřického úřadu:

- 182,685 m.n.m. - Pod Paťankou 1/81
- 193,293 m.n.m. - Výstaviště 66
- 195,227 m.n.m. - Podbabská 6/995
- 200,010 m.n.m. - Terronská 64/878
- 201,310 m.n.m. - Wolkerova 12/566
- 201,436 m.n.m. - Terronská 69/150
- 201,878 m.n.m. - Krupkovo náměstí 5/8
- 204,487 m.n.m. - Zelená 2/743
- 205,644 m.n.m. - Terronská 49/947
- 207,095 m.n.m. - Pelléova 29/810
- 208,153 m.n.m. - náměstí Pod kaštany 2/529
- 208,881 m.n.m. - Terronská 39/659
- 213,179 m.n.m. - Bubenečská 49/470
- 213,280 m.n.m. - Korunovační 35/622
- 213,332 m.n.m. - Terronská 25/619
- 214,079 m.n.m. - Puškinovo náměstí 6/547
- 214,625 m.n.m. - Rooseveltova 23/620 (výšková značka Vojenský zeměpisný ústav)
- 215,910 m.n.m. - Jugoslávských partyzánů 6/892
- 216,077 m.n.m. - Terronská 8/709
- 216,242 m.n.m. - Puškinovo náměstí 11/584
- 217,287 m.n.m. - Dr. Zikmunda Wintra 18a/556

217,541 m.n.m. - Jugoslávských partyzánů 4/938
217,546 m.n.m. - náměstí Svobody 2/930
218,127 m.n.m. - Československé armády 24/784
218,671 m.n.m. - Československé armády 27/471
218,758 m.n.m. - U akademie 1/283
219,069 m.n.m. - Československé armády 15/468
219,127 m.n.m. - Vítězné náměstí 9/817
219,801 m.n.m. - Pětidomí 5/247
222,533 m.n.m. - U akademie 13/524
223,223 m.n.m. - Nad Královskou oborou 1/380
223,789 m.n.m. - Nad Královskou oborou 13/170
224,213 m.n.m. - Nad Královskou oborou 25/147
224,652 m.n.m. - Nad Královskou oborou 45/126